

sidste er rigtigt, og saa vil vi altsaa senere kunne faa at høre, om denne Tvivl holder sig i en saadan Grad, at Modstanden fastholdes overfor Tilskudssystemet.

Det ærede Medlem fremsatte en Beklagelse over, at vi dels som Regering, dels nu fremsatte denne Kriseplan som en samlet Plan med disse mange forskellige Led. Jeg maa sige, at i og for sig havde der ikke været noget i Vejen for i Efteraaret at skille Ledene fra hinanden og behandle dem hvert for sig, hvis man havde foretrukket det, men der maatte naturligvis den Gang have været bevaret en vis Forbindelse, saaledes at man ikke ensidigt gav Hjælp til een Erhvervsgruppe og undlod at give til andre, der trængte lige saa haardt. Det var Formaalet med vor Samling af Planen i eet Kompleks. Vi maatte mene, at det i alt Fald var udelukket, at vi kunde tage Ansvar for at yde Hjælp til een Side og undlade at yde Hjælp til andre Sider. Men nu har det ærede Medlem i højere Grad Indflydelse paa Flertalsmagten, end jeg har, og saa staaer det jo det ærede Medlem frit for at øve Indflydelse paa en Adskillelse af Lovforslaget i flere Dele. Hvis et nedsat Udvalg kommer til det Resultat, at det vil være rimeligere at tage anden Behandling af 4 eller 6 forskellige Lovforslag, kan ingen Magt hindre et Flertal i at bestemme noget saadant, og jeg har heller ikke noget imod det. Nu har jeg jo ikke det samme Ansvar, som jeg havde som Leder af Regeringen, og jeg har følgelig heller ikke nogen Grund til nu at fastholde en Samling, som den Gang var saare naturlig, men som det nu maa blive de ansvarshavendes, ikke min Sag at dømme om.

Hvad angaar det ærede Medlems Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, maa jeg sige, at jeg deler det ærede Medlems Ønske om at faa Rede paa, om den Sympati, den højtærede Handelsminister som Ordfører for Venstre udtrykte, kunde tænkes at give sig Udslag i noget mere positivt end denne platoniske Kærlighed. Jeg forstod, at den højtærede Handelsminister sikkert har misforstaaet eller ikke rigtig opfattet, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard spurgte om, men det kan det ærede Medlem nærmere selv klare. Jeg forstod meget vel, at det ærede Medlem ønskede Rede paa, om den højtærede Handelsminister eller Regeringen kunde tænke sig nu at gaa ind i Forhandlinger om en Ordning, eventuelt i anden Form end den foreslaaede, hvorved man tog en Afgift fra dem, der havde faaet Fordel af Kronestigningen, og ydede den som Hjælp til andre, der havde

lidt Skade ved Kronestigningen. Men naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard overfor Lovforslaget gør gældende, at han maa ønske en Del af disse Afgiftsindtægter anvendt til Ejendomsbesiddere og til nødstedte Kommuner, kan jeg ikke være helt enig med ham, navnlig ikke om Rimeligheden i at fordele dem til Kommunerne, thi nu har Regeringen lovet, at den med rund Haand vil strø Penge ud til Kommunerne og lette dem Byrderne, og saa er der vel ingen Anledning for dette Lovforslag til at løse denne Opgave. Lad os nu først se paa det, Regeringen vil gøre i Retning af storstilet Hjælpevirksomhed overfor Kommunerne! Derimod ligger den anden Opgave, det ærede Medlem nævnte, indenfor de Overvejelser, der stadig har fundet Sted, ogsaa under Medvirken af Repræsentanter for mit Parti, og vi er særdeles villige til ogsaa paa et andet Grundlag end det her foreslaaede at søge at finde Vej til en Ydelse af Hjælp til saadanne Ejendomsbesiddere, der uden egen Skyld er kommet i Trang — jeg udelukker altsaa Spekulanter, Folk, der har kastet sig ind i meningsløse Ejendomsspekulationer; men Folk, der i den Periode, her er Tale om, er kommet i Vanskeligheder, og som har Bedrifter indenfor en rimelig lav Værdi, synes ogsaa vi, det vil være rimeligt at søge Vej til at hjælpe paa en eller anden Maade, og enhver Forhandling, der kan tages op herom, vil finde vor Sympati. Men selvfølgelig kan man ikke bruge de samme Penge to Gange, og naar vi har foreslaaet at bruge de 20 Mill. Kr., der kan komme ind ved den her foreslaaede Afgift, til de i Lovforslaget nærmere bestemte Foranstaltninger, kan vi ikke give vor Tilslutning til, at de anvendes paa en anden eller tredie Maade. Vi maa tage det Forbehold, at man, hvis man i øvrigt kan opnaa Enighed om at gennemføre vort Lovforslag, hvad vi haaber, føjer andre Paragraffer ind, hvorefter man forhøjer Afgiften, men det er ogsaa let gjort, det er kun en Bagatel, og det vil ogsaa i Penge for de enkelte kun betyde Bagateller. Hvis man vil dele Penge ud til Ejendomsbesiddere i større eller mindre Omfang, vil vi med største Sympati deltage i Planen, men Pengene maa skaffes til Veje, uden at man røver fra Arbejdere eller andre Smaaakaarsfolk, og uden at berettigede Interesser kommer til at lide derunder.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om Laanevirksomheden. Jeg forstod, at det ærede Medlem havde triste Erfaringer med Hensyn til det Beløb, der stilledes til Raadighed ifølge en i Marts 1926 vedtagen Lov, og det ærede Medlem